

İhmal Edilen Kahramanlar-4: #İnfazKorumaMemurları

İnfaz Koruma Memurları (İKM) yani bilinen adıyla Gardiyanlar da ihmal ettiğimiz kahramanlar arasındadır. Kahraman ifadesini abartılı bulabilirsiniz ama biraz düşününce sizin de hak vereceğinize inanıyorum. Vücudumuza zararlı bir cisim veya mikroplar girdiğinde savunma sistemimiz öncelikle dışarı atmak veya yok etmek için mikro düzeyde çatışmaya girer. Yapabiliyorsa parçalar ve sindirir. Bunu yapamayacağını anladığı anda izole etmeye ve başka yerlere dağılmasını önlemeye çalışır. Zararlı cismin veya canlı organizmanın etrafını sararak etten ve bazen kemikten duvar ören yapımız adeta vücudun infaz koruma memurları gibi davranır. İnfaz Koruma Memurları, bazılarının yargı kararı tartışmalı olsa da topluma zararlı olduğu tescillenmiş bireylerin şerlerini uzaklaştırmak, huzur ve sükuneti sürdürmek, cezalarının infazı ile adaletle hizmet etmek için çok kıymetli ve gerekli bir görevi icra ediyorlar.

İnfaz Koruma Memurları vazife sırasında ölümle burun buruna gelmeleri, fiili darp ve saldırı hedefi olabilmeleri, kendileri de korunma ve disiplin kuralları gereği fiziksel zorlama yetkisi kullanmalarına rağmen, tuhaf bir şekilde Genel İdari Hizmetler (GİH) sınıfı içinde sayılmıştır.

Genel idari hizmetler adı üstünde büro ağırlıklı işler, yazışma ve benzeri kurumsal işlevler odaklıdır. Memur sınıfları içinde en düşük maaş ve özlük hakları Yardımcı Hizmetler Sınıfından sonra GİH sınıfındadır. İKM için, GİH sınıfından farklı bir ayrıcalık olarak sadece 2018 yılında 5510 sayılı kanuna eklenen bir madde ile “filî hizmet süresi zammı” yani yıpranma payı eklenmiştir. Bu sayede fiili görev sürelerine her yıl için 90 gün ilave edilerek emeklilik yaşlarını en fazla 3 yıla kadar öne çekme hakkı tanınmıştır.

Pandemi sırasında görevliler dışında kimse evinden bile çıkamazken, cezaevlerinde fiilen mahkumlar gibi kesintisiz görev yaparak hem ailesinden uzak kalan hem de şiddet riskinin yanında hastalık tehlikesine de maruz kalan sessiz kahramanlar arasında İKM ve diğer Cezaevi personeli de yer almıştı. İçeride psikolojik olarak dengesiz ve genelde sorunlu mahkumlarla sürekli muhatap olmak ve taleplerini yasalar çerçevesinde karşılamaya çalışmak, dışarıda mahkum yakınlarının ve suç örgütlerinin haklı veya haksız baskılarıyla, bazen de tehditleriyle sürekli mücadele etmek hiç kolay olmasa gerek!

İnfaz Koruma Memurlarının bazen cezaevlerine ziyarete gelen mahkum ve tutuklu yakınlarına da sınırları zorlayacak şekilde sert ve kaba davranışlarını, adeta onlar da suçluymuş gibi hallerini veya içeride yatan mahkum ve tutuklulara bazen gereğinden fazla sert davranmalarını ve kişisel zorbalıklara yol açmalarını tasvip etmek elbette mümkün değil! Her meslek grubunda olduğu gibi İKM içinde de sıkıntılı tiplerin yer alması kaçınılmazdır. Bu tür sorunlu kişilerin sayısını en azda tutmanın yolu da İKM için hak edilen maaş ve özlük haklarını vermekten, İKM mesleğini nitelikli ve iyi eğitilmiş gençlerimiz için cazip kılmaktan geçiyor. İKM şartları ne kadar iyileşirse mahkum ve tutuklu yakınlarına karşı toleransları, kanunsuz tekliflere karşı direnmeleri, bu mesleğe talip olan insanların kalitesi de o kadar yükselecektir.

Sonuç olarak, İnfaz Koruma Memurlarının GİH sınıfından alınarak Emniyet Hizmetleri Sınıfına veya yeni tesis edilecek eşdeğer bir sınıfa konulması, özlük ve maaş haklarının maruz kaldıkları risklere uygun şekilde güncellenmesi hem adalet, hem de toplumun huzuru açısından gerekli bir düzenleme olmuştur. Yapılacağı konuşulan devlet personel rejimi değişikliklerinde bu hususun da unutulmaması gerektiğini hatırlatmak istedim. Karar, yetki ve sorumluluk, Cumhurbaşkanlığı Kabinesi ve Yüce Meclisimizdedir.

YÖK'e Yok Artık Demek Lazım!

Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK), tıpkı 80 darbesinin diğer ürünü olan 82 Anayasası gibi hayatımızdan yadsınamıyor, hep şikayet edilirken bir türlü kaldırılamıyor, her seçim döneminde vaatler arasında konuşulsa da varlığını korumayı hep başarıyor! Halkın ve iktidarın sinir uçlarını germekten, anlamsız engelleme ve yokuşa sürmelerle akademik dünyanın huzursuzluk kaynağı olmaktan da çekinmiyor!

Akademisyenlerin maaş, tayin, eş durumu, kadro ve özlük haklarından, öğrencilerin maruz bırakıldığı eziyetlere kadar, çok sayıda sıkıntılı konuları var. Bunlardan yakinen bildiğim bazılarını kısaca hatırlatarak, en sonda soracağımı şimdiden yazmak istiyorum: **YÖK'e yok artık bu kadar da olmaz diyerek, düzeltmeye gidecek bir kahraman yok mu?**

Mesela neler mi? Bir kaç örnek vereyim:

1-Ülkemizde sayısı birden bire artan kamu ve özel üniversitelerin işletilmesi için gerekli olan akademisyen kadronun, ihmal edilen, ihtiyaç duyulan alanlarda başta olmak üzere yetiştirilmesi gerekiyordu. 2016 yılındaki YÖK yönetimi güzel bir proje ile bunu gördü ve çalışma başlattı. 100 tematik alanda 2000 doktora öğrencisi yetiştirmek için burs planladı ve 2000 diye başlanan proje zaman içinde 6.000'e kadar ulaştı. Mükemmele yakın şartlarda özel

eğitim alan akademisyenlerimiz aynı zamanda fiilen asistan gibi çalışarak iversitelerde önemli bir insan g de oldular. Mezunlara kendi alanlarında iversite akademisyenliği veya kamu ar-ge projelerinde uzman görevli istihdam sözü verilmişti. Büyük bir hevesle doktorasını yapan gençlerimiz şimdi ortada kaldılar! Çünkü projeyi başlatan YK Başkanı başka bir göreve gitmiş, yeni gelen Başkan da eskisinin projesini uygulamak istememişti! Gençlerin ve ülkenin akademik geleceği kişisel hırs ve kaprislere kurban edildi! **Bu rezalete yok artık diyerek son verecek birisi yok mu?**

2-YK'n tanıdığı yurt dışındaki iversiteler listesindeki okullara giderek gurbet elde okuyan, önemli miktarda harcamalar yapan 104 bin kadar gencimiz, yurda döndüğünde acı bir sürprizle karşılaştı! YK'e güvenerek gittikleri bu okullar için keyfi nedenlerle denklik verilmiyordu! Türkiye'ye özel telafi dersler vb düşünülmeden, yıllar süren emekleri p sayılıyordu! İktidar partisinin yöneticileri defalarca gündeme getirdiği halde YK inadından vazgeçmedi. Bir nceki Meclis döneminde ıkarılan Gençlik Paketi içinde olmasına neredeyse kesin gözüyle bakılıyordu ama YK Başkanı ve ekibinin marifetiyle yine hüsrana dönüştü! **Bu haksızlığa dur diyecek birisi yok mu?**

3-YK'n danışmanlığında 2014 yılında YK kanununda yapılan düzenleme ile iversitelere azami süre konuldu. Bu sreler kolay ve kısa dönemli 2 yıllık okullarda yüzde 100 yani 4 yıl yapılırken; kazanması, okunması en zor ve aynı zamanda en uzun olan 6 yıllık TIP fakültesi gibi bölümlerde yüzde 50'ye kadar düşük yani en çok 9 yıl verildi. İlk haksızlık ve yanlış buradaydı. Daha sonra 2018 ve 2022 yılında ğrenci aflatı ıkısa da mevcut okuyan gençlerimize hiç bir faydaları olmadı! Okulundan tamamen iliřđi kesilenler 1 gün veya 10 yıl önce de olsa aynı sayıldı ve özel hakla bitirme imknı buldular. Zaten kaydını yaptırıp okumaya çalışan ama pandemi, deprem, hastalık, ekonomik vb nedenlerle sresinde bitirme imknı olmayan Diş, Eczacılık, Tıp gibi zor ve zahmetli okullardaki gençlerimiz yılsonunda kendilerini değersiz bir eşya gibi sokakta bulacaklar! Bitirmelerine 1-2 dönem kala emekleri ve hayalleri yok edilecek! Öğrenci aflatırını tasarlayan bürokrat akademisyenler, bu vahim noktayı sehven mi yoksa kasten mi atlıyor artık daha net görüyoruz! **Bu eğitim faciasına dur diyecek yok mu?**

4-Ülkemizde açılan kamu ve özel iversite sayısında patlama yaşandı. İlkokulda zorunlu eğitime verilen bir ocuk isterse hiç doğru dürüst ders çalışmadan, adeta iteklenerek lise sona kadar taşınıyor. Sınavda sıfır puan çekse bile kazanabileceği iversite bölümleri var!

Kariyer meslekler için özel ve kamu tarafının talep miktarını dikkate almadan aşırı sayıda açılan okullar nedeniyle arzda anormal bir yığılma yaşanıyor. Herkes üniversite mezunu oldu ama büyük bir kısmı işsizlik ve ümitsizlik havuzunda boğuluyor! Emeğin ve diplomanın değeri düştü! Sınavlardaki haksızlıklar ve nepotizmde sınırların zorlanması sayısı az olan imkânları daha da ulaşılmaz kıldı. YÖK'ün çılgınca öğrenci kontenjanı açma yerine sağlıklı bir planlama yapması gerekirdi. Siyaset baskısına asıl bu konularda direnç göstermeli, siyaseti ikna ederek yükseköğretimin değerini ve etkisini korumalıydı! **YÖK'e asıl işinize odaklanın diyecek yok mu?**

YÖK'ün kuruluş amacına ne kadar hizmet ettiği tartışılır. Belki de şikâyet ettiğimiz şeylerin yaşanması için tasarlanmıştı Allah bilir! Geldiğimiz noktanın sağlıklı bir zemin olmadığı hem okullarımızın hem de mezunlarımızın durumundan anlaşılıyor! Eğitimde esas alınan müfredat felsefesi de ayrı bir çalışma ve dert konusudur. Sayın Cumhurbaşkanımızın final dönemi kabinesinden ve Meclisteki temsilcilerimizden, YÖK'ün yukarıda sayılan sorunlarına karşı daha duyarlı olmalarını ve bürokratik oligarşinin kalesi olmaya namzet davranan bu kurumun ideal seyrine dönmesini sağlamalarını bekliyoruz. Bunu yapabilecek milli irade ve yetki güncellemesi de yaşandığına göre, beklemeye gerek yok değil mi efendim?

Kimler Bakan OLMASIN?

Yeni bir Türkiye Yüzyılına girerken her zamankinden daha fazla çalışmaya, daha ehil ve liyakatli kimselere görev vermeye, daha sistematik davranmaya ihtiyacımız var! Cumhurbaşkanlığı yönetim sistemine geçtiğimizden beri, yürütmenin saha komutanları olarak tayin edilen Bakanların başarı ve etkinliklerinde dramatik farklılıklar gözlemledik. Siyasi veya bürokratik geçmişi kuvvetli, karizması kendinden parlak Bakanların yıldızlaştığı kişiler olduğu gibi, büyük bir hayal kırıklığı ve başarısızlık abidesine dönüşenleri de gördük!

En başta şunu söylemek zorundayım:

Geçmişte yıllarca kendi özel şirketlerini veya büyük sermayelerin işletmelerini yöneten, temsilciliğini yapan kişilerin profesyonel yeteneklerine güvenerek kamuda bakanlık yapmalarından pek hayır görmedik! Tam tersine büyük zarar ve sıkıntıları yaşadık! Çünkü Cumhurbaşkanımız onlara güvenip görev verse de sadakat ve hizmetleri daha çok kendi şirketlerine veya temsil ettikleri sermaye odaklarına oldu! Bu acı gerçeği Ticaret, Tarım, Milli Eğitim, Turizm, Sağlık, Şehircilik gibi bakanlıkların hepsinde tecrübe ettik! Kırk yıllık Yani'nin Kani olmayacağı gibi, kırk yıllık sermaye temsilcileri bir anda kamu yararını gözetemeyen mükemmel Bakanlar olamıyorlar!

Biraz daha açacak olursak;

-Yetki sahibi olunca kendi veya akraba şirketlerini bakanlığı ile ballı alışverişe sokan **Ticaret Bakanı** istemiyoruz!

-Ülkenin tarım politikalarını daha önce temsilcisi olduğu uluslararası tröstlerin menfaatine uygun şekilde yönlendiren, kenevir gibi çok önemli ve tonlarca derde derman olacak bir bitkinin ekilmemesi için özel gayret sarf eden, tarım teşviklerini suiistimalci gruplardan aşağıya gerçek çiftçilere indiremeyen, her yıl soğan-patates krizi yaşanmasına engel olamayan, ülkeyi başıboş köpek cehennemine çeviren **Tarım ve Ormancılık Bakanı** istemiyoruz!

-Milli Eğitim'deki fullbright prangasını sökmek için uğraşmayan, feshedilse bile İstanbul Sözleşmesinin dayattığı Toplumsal Cinsiyet Eşitliği sapkınlığını müfredattan temizlemeyen, Mason Rotary cemaatleri ile protokol yaparak okullarımıza sokan, ücretli öğretmenlik ve usta öğreticilik emek sömürsünü büyüterek devam ettiren, Ankara'da 5.000 kadro fazlası bankamatik memuru öğretmeni barındıran, keyfi olarak mazeret tayinlerini önleyip binlerce

öğretmen ailesini parçalanmış yaşamaya zorlayan, tuhaf sınav ve kararlar ile öğretmenler arasında gelir uçurumu yapıp fitneler doğuran, özel okullarında olduğu gibi öğretmenleri mali külfet olarak gören **Milli Eğitim Bakanı** istemiyoruz!

-Göreve geldiği andan itibaren sahibi olduğu hastane ve üniversitenin anormal şekilde büyümesini sağlayan, tarihi değeri olan binaları kendi özel işletmesi olan üniversiteye tahsis ettiren, pandemi sürecinde halkımız denek değildir diyerek olmaz dediği gen tedavisi nitelikli aşıları baskıyla dayatan, uluslararası ilaç ve medikal sermayenin temsilcisi gibi davranan, sağlık personeli deyince sadece hekimleri anlayan, hekim dışındaki sağlık çalışanlarının sorunlarına sırt çeviren, 2.ve 3. basamak sağlık kuruluşlarını yani sermaye ve tedavi odaklı yatırımları ihya ederken 1. basamak ve koruyucu sağlık hizmetlerini söndüren, sağlıkçıları ucube ASM Grup elemanı, Aile Hekimlerini de gelir kaygısıyla zalimleşen taşeron patronlarına dönüştüren **Sağlık Bakanı** istemiyoruz!

-Ülkenin turizm açısından önemli her yerinde kendi şirketlerine özel tahsis ve ayrıcalıklar sağlayan, içki masalarında verdiği pozlar ve İstanbul'un fethine İŞGAL demesiyle ne kadar derin kültürel birikime sahip olduğunu gösteren **Kültür ve Turizm Bakanı** istemiyoruz!

-Aile düşmanı feminist ideolojinin bayraktarlığını yapan, eş ve anne olma erdemini ve sorumluluğunu hiç tatmamış, aileyi kurmak ve yüceltmek yerine yıkma konusunda gelişmiş ve münhasıran "Boşanma Avukatlığı" gibi branşı olan bir mesleğe mensup, sapkınlıklara karşı Müslümanca tepkilere nefret söylemi diyerek zihniyetini açıklamış, Aileyi kadınlar için en tehlikeli yer olarak raporlama cüretini göstermiş, ekdersli meslek erbabı adı altında çoğu kadın 3.000'e yakın personelin emeğini sömüren, asgari ücret altında ve özlük hakları olmadan çalıştıran **Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı** istemiyoruz!

-24 yıllık EYT mücadelesi sonunda çıkarılan 1 sayfalık kanunla EYT düzenlemesini mundar eden, kısmi emeklilik ve 5000 gün prim farkını düzeltmediği gibi vatandaşı yanlış yönlendirerek ayrıca borca sokup rezil eden, çok bilmiş tavırlar ile çiraklık ve staj mağdurlarının emeklerini yok sayıp küçümseyen, hak talebinde bulunanlar ile alay eden, 9 Eylül 1999 sonrası işe başlayanların seçme şansı varmış gibi 17-20 yıl geç emeklilik durumunu normal sayan, empatisi ve hoşgörüsü eksik, güzellikleri kendine sıkıntıları Cumhurbaşkanı'na havale eden anlayışsız **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı** istemiyoruz!

-Reşit olmadığı yaşlarda bile sahne ve özel hayatında ahlaksız işlere imza atan sanatçı etiketli

fitnecileri gençliğe örnek gösterip ödöl veren, kumar pisliğinden gençleri koruması gerekirken spor liglerine ve öğrenci yurtlarına Spor Toto ve Milli Piyango gibi resmi kumar isimlerini verdiren, Cuma günleri Cuma namazına amatör genç futbol takımlarının lig maçlarını koymasına müsaade ederek Cami ile yollarını kestiren, EYS Antrenörleri ucube ismi altında sporcu öğretmenlerimizin emeğini sömüren **Gençlik ve Spor Bakanı** istemiyoruz!

Sayın Cumhurbaşkanımız, biz buradan bakınca görüp yaşadıklarımızın bir kısmı aynen böyle oldu. Gerisi zaten size malumdur! Hz. Muhammed aleyhisselamın buyurduğu gibi, aynı delikten tekrar ısırılmamak için kötü olmak pahasına yazıyor ve uyarıyoruz! Lütfen kabinenizi çok daha dikkatli seçin ki final döneminiz tarihten silinmeyecek başarılar ve güzellikler ile anılsın! Ehliyet ve liyakat sorunlu başarısız bir takım olarak değil! **Sizi Allah için seviyor, yanlışlara karşı da Allah için acizane uyarıyoruz.**

Vesselam...

[Mağdur Zorbalığı](#)

❌ **“Mağdur Zorbalığı”** gibi tehlikeli ve yanlış anlaşılmaya müsait bir başlık altında tespit ve fikirlerimi beyan etmeden hemen önce belirtmiş olayım: Bu yazı şikayet ve karalama amacıyla değil, mağdurlara destek olmaya niyetlenen kişi ve kurumlar için bir deneyim paylaşımı, mağdur grupları için iletişim kabiliyetini geliştirme odaklı bir geri bildirim, zaten mağdur zorbalığını fiilen yaşayan ünlü, gazeteci, siyasetçi, iş adamı/kadını veya kanaat önderleri için de bir empati raporudur!

Bir insan hem mağdur hem de zorba olabilir mi diye düşünebilirsiniz. Evet, bir insan hem mağdur hem de zorba olabilir! Bu durumun bence en basit açıklaması şudur: Mağdur edildiği veya olduğuna inandığı konuda yaşadığı stres ve haklılık gücüyle körüklenen öfke yüzünden, mantıklı sakinliğini kaybederek, muhataplarına karşı saldırgan ve had sınırlarını zorlayan şekillerde iletişim ve tek taraflı dayatmalarda bulunabilir! Çünkü o mağdurdur ve sanki masum çocuklara tanınan anlayış ve özgürlük alanına sahipmiş gibi, pervasızca konuşmaya, yazmaya, yargılamaya, başka olay veya kişileri yok saymaya hakkı vardır! Hele birde kendisiyle beraber aile fertleri de bu mağduriyetten kötü etkileniyorsa, agresif tavırları turbo vitesine takılmış gibi yükselebilir!

Son bir kaç yıldır, zaten ilgilendiğim toplumsal sorunlara daha fazla eğilmeye, araştırmaya, yazmaya ve görsel medyada konuşmaya başladım. STK’larda görev alarak gönüllü faaliyetlerine katıldım. Doğal olarak, gerçek ve sanal ortamdaki sosyal çevrem genişledi ve farklı gruplardan çok sayıda insanla aktif iletişim kurmaya başladım. Aile ve geleneksel değerlerimizden doğan çalışma halkam, emek ve istihdam gibi alanları, toplum sağlığı ve güvenliği gibi konuları da kapsayarak genişlemeye devam ediyor. Sağlık, bilişim, eğitim, işletme, yönetim, sosyal hizmetler gibi farklı disiplinlerde eğitim, proje ve çalışma deneyimlerim sayesinde, mağdur gruplarını algılama ve empati oluşturma becerimi geliştirebildiğimi söyleyebilirim. Bu yüzden olsa gerek, farklı gruplardan insanların “bizi en az bizim kadar iyi anlıyor ve savunabiliyorsunuz Ercan bey” benzeri geri dönüşler almaktan büyük bir mutluluk ve huzur duyuyorum.

Bütün gayret, kişisel araştırma ve iletişim açıklığıma rağmen, elbette varlığından veya ayrıntılarından haberdar olamadığım çok sayıda mağdur grupları da çıkıyor. Her insan gibi, sınırlı zaman ve imkanlar nedeniyle atladığım veya bilmediğim mevzular da çok oluyor. Bazen mağdurların bizzat kendileri, bazen de STK’ların yönlendirmesiyle öğrendiğim sorunlarını hızla araştırıp anlamaya ve etkileri itibarı ile mağduriyet derecesini ve grubunu kendimce

belirlemeye çalışıyorum. Bu konudan emin olunca takip ve ifade listeme ekliyor, düşünce dünyamda empatik senaryosunu başrolde kendim veya ailem varmış gibi canlandırıyor ve hissettiklerimi ifade etmeye, yazmaya ve konuşmaya başlıyorum. Şu ana kadar öğrendiğim ve takip ettiğim hemen her mağduriyet konusunun, bendeki olgunlaşma ve ifade serüveni kısaca böyledir.

Toplumsal sorunlara duyarlı emekli bir sağlık personeli ve çiçeği burnunda bir akademisyen olarak, farklı mağdur gruplarıyla yoğun iletişime geçince, “mağdur zorbalığı” adını verdiğim davranışlara maruz kalmaya başladım. Garip bir şekilde, çok farklı gruplarda ama aynı karakterde davranış modellerini görünce, bunun nadir ve bireysel bir tavır değil, genellenebilir ve gruplanabilir bir standart olacak kadar yaygın psiko-sosyal bir davranış modeli olduğunu fark ettim. Hangi terimle ifade edebileceğimi düşünürken, en makul gelen “Mağdur Zorbalığı”nda karar kıldım.

Ünlülerin, gazetecilerin, siyasetçilerin, iş adamı ve iş kadınlarının, yazarların, internet fenomenlerinin, kısaca toplumsal görünürlüğü ve etki alanı geniş bilinen hemen her kişinin, adını “mağdur zorbalığı” koyduğum bu tavırlara muhatap olarak taciz duygusu yaşadığını, tekrarı olmasın diye açık iletişim kanallarını daralttığını, gerçekten mağdur olduklarına inansa da doğrudan destek vermekten kaçındığını, eski mağdur zorbalıklarının korkusuyla yeni mağdur gruplarını tanımayı veya gündemine almayı istemediğini düşünüyorum artık! Ben de eskiden, bunca imkanları varken neden daha etkili veya ilgili değil bu insanlar, diye düşünüyorum ve biraz da ayıplıyordum doğrusu. Şimdi onları da anlıyor ve aşırıya kaçan rijit tavırlarına hak vermesem de makul zeminlerini görebiliyorum artık.

Mağdur zorbalığını çeşitli gruplarda derleyebiliriz. Buyurun beraber bakalım:

1-Yardım zorbalığı yapanlar: Maddi zorluk yaşayan ve mağdur olduğuna inanan bazı kişiler, önüne çıkan herkesten para yardımı isteme, hiç görüşmediği insanlardan sosyal medya üzerinden ısrarla yardım talep etme hakkını kendinde görebiliyorlar.

2-Bencil mağdurlar: Dünyanın en mağdur kişisi veya grubu olarak kendilerini gören, tüm sıralamalarda liste başında yer almak isteyen ve bu olmadığında muhatabına çemkirebilen mağdurlar var!

3-Diğer mağdurlara zorbalık yapanlar: Kendini aşırı mağdur bulurken, diğer mağdur

gruplarını acımadan eleştirebilen, karalayan ve hor görerek sosyal linç kampanyalarına gönüllü katılan, herkesi kendisiyle kıyaslayıp küçümseyerek, zorbalık hedefine aldığı kişiyi yalnızca kendisiyle ilgilenmeye zorlayanlar.

4-Mağduriyetinden düşmanlık üretenler: Kadınlarla ilgili bir sorun yaşayan erkeklerin, kadınlara veya tersi halinde, kadınların erkeklere karşı geliştirdiği nefret ve düşmanlığını muhataplarına dayatarak, aynısını yapmaya zorlayanlar. Düşman olduğu cins veya insan grubu hakkında sempatik tavırlara bile tahammül edemez ve aşırı tepki verirler. Bu tür tahammülsüzlükleri ideolojilere, partilere, dini kurumlara, diğer canlılara veya eşya gruplarına da olabilir.

5-Bilgi zorbalığı yapanlar: Muhatap aldığı kişinin ilgi veya uzmanlık alanında olmasa da kendi mağduriyetini ayrıntılı şekilde bilmek zorunda olduğunu dayatan, bilemeyerek gündeme alınmadığında küstahça hesap soranlar.

6-Medya tetikçiliğine zorlayanlar: Kendi ürettiği içerikleri dayatarak, muhatabınca istenmese de paylaşmaya ve yaymaya zorlayanlar. Karşı çıkıldığında sert tepkiler verenler.

7-Gündem zorbalığı yapanlar: İlgisi olmadığı konu başlıkları altında bile, ısrarla kendi mağduriyetlerini dayatan ve konuşulmasını isteyenler. Bu yapılmadığında ise hesap sorarak taciz edenler.

8-Paylaşım zorbalığı yapanlar: Hedef aldığı kişiyi bütün mesajlarında etiketleyerek bildirimlerini yönetemez hale getirenler. Muhatabının bir paylaşımı altına birbirinin aynısı 50-60 tane paylaşım da bulunarak, aşağıya doğru izlemeyi ve farklı insanların görüşlerine ulaşabilmeyi imkansızlaştıranlar.

9-Trend Topic Zorbaları: Twitter gündeminde aynı konularda eş zamanlı üretilmiş birden fazla hashtag (#) başlıklarına toplu ve aşırı çalışarak, gündem listesinde birden fazla satırda yer işgal ederek, diğer mağdur grup başlıklarının ve emeklerinin görünürliğini engelleyenler.

10-Siber zorbalık yapanlar: Kendilerine düşman veya rakip belledikleri diğer mağdur gruplarının hesaplarına karşı sistematik spamlama, şikayet ve engelleme gibi siber zorbalık yapanlar.

11-Kulis zorbalığı yapanlar: Biraz ilgi gösteren her kişiye doğrudan veya özelden ısrarla yazarak kulis, haber veya gelişme bilgisi soranlar. Altı boş kalsa da tahmin isteyenler. Tahmin veya kulis bilgisi tutmadığında çok sert tepki verenler.

Yazıyı daha fazla uzatmamak adına, bu kadar sınıflandırmayı şimdilik yeterli görüyorum.

Bazı mağdurlar bilerek veya bilmeyerek, bu sayılan zorbalıkların en az birini veya bir kaçını yapıyorlar. Kibarca uyarıldığında yada olumsuz yanıt aldığında, çok olgun davranan ve doğru davranışa yönelenler de var. Durumu krize çevirerek hakaret boyutuna geçenler de! Bazen mağdurlara yardım adına, farkında olmadan mağdur zorbalığı yapan destekçileri de oluyor. Mesela ben! Belli bir kesimin sesini duyurmak için, medyada bilinen ve tanıdığım bir şahsın DM kutusuna ilgili twitlerimin bağlantısını göndermeyi adet edinmiştim. En sonunda bana bir mesajla “Kardeşim neden bu twitlerin hepsini bana yolluyorsun?” diye sorduğunda anlamıştım resmen taciz duygusu yaşattığımı ve özür dileyerek mesaj yollamayı bırakmıştım. Şimdi sadece ilgili ve istekli kişilere sınırlı sayılarda mesaj yollamaya çalışıyorum!

Mağdur Zorbalığına düşmek istemeyen mağdurlar ne yapmalı?

1-Yukarıda sayılan zorbalık seviyelerindeki davranışlardan kaçınmalısınız!

2-Mağdurlar arasında rekabet ve yıkıcılık yerine, işbirliği ve birlikte sinerji geliştirme üzerine çalışmalısınız!

3-Çok sayıda ruhsuz ve özensiz paylaşımlar yerine, daha az ama yüksek kaliteli ve etkili içerikler üretmeyi hedeflemelisiniz!

4-Destek alamasanız da nefretleri çekmemek üzerinde durmalısınız! Sizi tanıyanlar sıkıntıyla değil, sempati ve destek duygularıyla anabilmeli!

5-Bencil ve egoist tavırlardan vazgeçmeli, diğer mağdurlara da saygı ve anlayışla yaklaşmalısınız!

6-Sizin yanınızda gönüllü duran kişileri acımasızca sömürmemeli, uzun ve sağlıklı sürebilecek bir destekleme gücü ve şevki bırakmalısınız!

Kısacası, iletişimini sağlıklı bir zeminde kurabilenler daha başarılı bir sürece imza atarlar. Öbür türlü, mağdur zorbalığına maruz kalan herkes, eninde sonunda mağdurlardan uzaklaşır

ve sorunlarına karşı duyarsızlaşan tavırlar geliştirir. Yani, altın yumurtlayan tavuğu kestiğinizde karnında saklı bir hazine bulamazsınız! Her şeyin bir gelişim ve olgunlaşma süreci vardır. Süreci güzel yönetebilirsiniz, başarılı sonuçlar kendiliğinden gelecektir inşAllah!

Şunu da eklemeden geçmeyelim: Mağdur zorbalığına uğramadan, aşırı alingan davranarak seçmenlerini engelleyen milletvekilleri ve mağdurlarını engelleyen SGK gibi yapılar için, bu yazım bir bahane değildir! Hakaret ve iftira söz konusu olmadığı sürece, her mağdurun ilgili kamu kuruluşlarına veya Milletvekili, Vali, Kaymakam, Bakan, Belediye Başkanı gibi kamusal görevlilere ulaşma, dilek ve temennilerini, şikayetlerini iletme hakkı vardır! Sayın Cumhurbaşkanımıza herkesin sınırsız erişebildiği, mesajlarını yollayabildiği bir ortamda, resmi görevli kişi ve kurumların vatandaşı engelleme hakkı yoktur! Mesela, SGK'yı EYT mevzusunda eleştirip bilgi talebinde bulunduğum 2019 yılından beri, şahsıma koyduğu twitter engeli halen devam ediyor! Hem paramızı alıp, hem de böyle kibirli davranmak bir hizmet kurumuna asla yakışmaz! Bilmem anlatabildim mi?

[Bir İstihdam Hastalığı: #Çalışanİşsizler](#)

Çalışan işsizler de olur mu diye düşünmeyelim! Bir kişi sevdiği ve eğitimini aldığı işi yapamıyor, onun yerine hayatını sürdürebilmek için farklı bir işte ve razı olamadığı bir maaş ve diğer hakların eksikliğini şiddetli hissettiği bir işyerinde emeğini sarf ediyorsa çalışan işsizdir!

Çalışan işsizler, kamu ve özel sektörün her seviyesinde bulunabilirler. Ziraat Mühendisliğini bitirdiği halde atanamayıp, bir zincir markette kasiyerlik yapmak zorunda kalan gencimizin yaşadığı hüznün ve değersizlik duygusu başka neyle açıklanabilir?

Kişilerin ilgi ve yetenekleri ile kamu/özel piyasanın taleplerinin bir noktada kesişmesi beklenir. Arz-talep dengesinin kurulması emek ve fiyat istikrarının sağlanması için elzemdir. Mal ve işgücü arzının artması değer kaybına, talep edilen mal veya hizmetin azlığı da fiyatlarda şişkinliğe neden olur. 6 Şubat depremleri sonrası çevre illerde yaşanan vahşi ve insanlık sınırlarını zorlayan kiralık ev piyasası gibi.

Gençlerimiz sektör ve meslek seçerken yeteneklerine göre doğru yönlendirilmelidir. Elbette istidatları önemli fakat, ihtiyaç duyulan alanlara dönmeleri de gereklidir. Kamu ve serbest piyasanın istihdam atmosferini sağlıklı şartlarda oluşturması, iş ve meslek tatmini açısından temel şarttır. Bundan sonra, ihtiyaca uygun sayıda mavi veya beyaz yakalı personelin eğitim planlaması önem kazanır. Eğitim çıktısında da arz-talep dengesi bozulursa, iş ve emek piyasasında değer kayıpları veya sapmalar kaçınılmaz olur.

Türkiye’de gençlerimizi henüz ortaokul seviyesindeyken, beceri ve kapasite seçilimi ile doğrudan meslek alanlarına veya ileri eğitim için üniversite seviyesine taşıyacak bir düzeni maalesef kuramadık! İlkokulda teslim alınan her çocuk, neredeyse standart bir müfredat ile hiç zorlanmadan, üniversite sıralarına kadar taşınıyor ve adeta sırtından iteklenerek götürülüyor. Herkes için bir okul ve üniversite var! Yaygın kamuoyu algısı da neredeyse tuvalet hizmetleri için bile üniversite eğitimi şart koştuğundan, erkeklerde askerlik gibi zorunlu ve gerekli görülüyor. Asıl facia üniversite bitince yaşanıyor! El bebek gül bebek okutulan gençler mezun olunca, mensuplarının yıllarca çırpındığı halde kurtulamadığı, derin ve kirli bir işsiz üniversiteli gençler kuyusuna düşüyorlar! Hayatın tüm acımasız yönleri burada karşılıyor. Ailelerin beklenti ve hayal kırıklıkları, şefkatle okutan devletin soğuk ve acımasızca artık tanımazdan gelen yüzü, KPSS sınavlarındaki umutsuz çırpınışlar, evlilik ve aile kurma hayalinin imkansızlığı pembe rüyalarını bitmeyen gerçek kabuslara

çeviriyor.

İşsizlik ve çaresizlik had safhaya çıkınca, meslek aşkı ve kişisel öncelikler de uzak beldelere dönülmez tatillere çıkıyor! Çünkü kişisel ihtiyaçlar ve aile baskısı acil çözümler gerektiriyor! Bu sefer hemen her türlü tercih sınırlaması devre dışı kaldığı için, en olmaz denilen işler bile makul gelmeye başlıyor. Çalışan işsizlerin kök neden analizi kısaca böyledir dersek yanılmayız sanırım.

Çalışan işsizleri en fazla hizmet sektöründe görürsünüz. Yurt çapında binlerce şubesi olan perakende marketlerde çalışanların profiline dikkatle bakarsanız kolayca anlayabilirsiniz. Mevsimlik işlerde, tarım alanlarında, turizm sektöründe, inşaat vb. işlerde çoğunlukla çalışan işsizler vardır.

Kamuda çalışan işsizler öylesine kurumsallaşmıştır ki, kanun ve diğer mevzuatların karışık yollarına girip kaybolan, bilmeden çalışan işsizlere dönüşen yüz binlerce gencimizin imdat çığlıklarını da duymamak mümkün değildir! Kimisi alanı dışında çalışmaktan, büyük bir çoğunluğu muadillerinin çok altında bir gelirle çalışmaktan oldukça rahatsız, iş güvencesinden yoksun ve diken üstünde yaşamaktan tükenmiş olsalar da çaresiz bir razılık içinde tutsak kalmışlardır.

Şimdiye kadar öğrendiğim ve tanıdığım “çalışan işsiz” kamu gruplarını, en mağdurlarından başlayarak sıralayacak olursam şöyle bir liste oluşurdu:

-Ücretliler (Ücretli öğretmenler, usta öğreticiler, fahri öğreticiler, eys antrenörleri, ekdersli meslek elemanları)

-Güvenlik Korucuları

-Sözleşmeli Er ve Erbaşlar

-Uzman Çavuşlar

-Mevsimlik kamu işçileri

-MEB PİKTES Projesi çalışanları

-Yardımcı Hizmetler Sınıfı gariban ve unutulmuş Memur unvanlı işçiler

-Kamu ve Belediye Taşeronları (HBYS, Kiralık Araç Şoförleri, Yemekhane Çalışanları, Karayolları Çalışanları, Müşavir Firma Çalışanları, Sterilizasyon Çalışanları, Radyoloji ve MR Çalışanları, Kamu Çağrı Merkezleri Çalışanları, Dişi Protez Çalışanları, Laboratuvar Teknikerleri, Biyomedikal Teknikerleri, Vakıfbank Güvenlik ve İlbank, Biyologlar, KİT Taşeronları, Vakıf Çalışanları, Fizyoterapistler, Sosyal Tesis Çalışanları, Şehir Hastaneleri Mağdurları, ASM Grup Elemanları, Çadırkent ve EXPO Bakım Onarımcılar, PTT Çalışanları, Telekom Çalışanları, Belediye Çalışanları ...)

-Eşi ve ailesi başka illerde kaldığı halde eş durumu tayini yaptıramayan belediye ve üniversite çalışanları

-Meslek Kodu Mağdurları

-İşçi statüsünde kalan Mühendis ve diğer uzman eğitilmiş personel

-Yeterli sayıda kontenjan ve hakkaniyetli sınav yapılmadığı için görevde yükselemeyen her branştan memurlar

Özelde veya kamuda çalışan işsizlerin varlığı ve giderek artan sayısal çoğunluğu, tehlikeli bir hastalık gibidir. Çünkü verimsizliğe, isteksizliğe, bazen sabotaja varan nefret duygularına zemin sağlar! İlkokuldan itibaren istihdama yönelik eğitim planlama sistemlerini yeniden ve sağlıklı şekilde kurmak, halen çalışan işsiz durumundaki insanların huzurunu ve performansını temin edecek düzenlemeleri ivedilikle yapmak zorundayız! Aksi takdirde giderek kalitesiz ve sağlıksız bir çalışma hayatının içinde hep beraber boğulacağız! Böyle olunca, kimin Cumhurbaşkanı veya Milletvekili olduğunun bir anlamı kalır mı?

Yangınlarda Sadece Binalar Yanmaz!

Geçtiğimiz Perşembe günü öğleden sonra, Akit Medya Grubunun Halkalı’ da bulunan hizmet binasında çıkan yangın haberiyle sarsıldım. Bodrum katında başlayan yangın giderek büyümüş ve etrafına da sıçrayacak kadar ilerlemişti.

Son 2-3 yıldır ara sıra misafiri olduğum Akit TV’deki nezih ve samimi ortam, çalışan kardeşlerimiz, sunucu dostlarımız geldi aklıma. Sınırlı saatlerle bile kalsa, hem o mekana hem de mensuplarına karşı gelişen ünsiyet duygumla acılarını yüreğimde hissettim. Çünkü sadece bir bina yanmıyordu! Yıllarca sabır ve gayretle biriken kıymetli yatırımları, özveriyle çalıştıkları ekmek tekneleri, acı-tatlı anılarla değerlendirilen mekanları, başarı ve emeklerinin somut delilleri yanıyordu! Şükürler olsun ki can kaybı veya yaralanma olmadan yaşandı bu facia. Biricik ve en önemli teselli kaynağımız herkes için bu olsa gerek.

Ülkemizin yakın dönemindeki gelişmelere şahitlik etmekle kalmamış, en zor zamanlarda bile dik duruşunu göstermiş, inananların sesi ve savunucusu olmaya gayret etmiş bir medya grubudur Akit camiası. Elbette her kişi veya kurum gibi hatalı denilebilecek ve eleştirilebilecek kararları, yayınları veya tavırları olmuştur. Hangimizin yok ki? Şunu kabul etmek lazım, diğer bazı grupların başlangıçtaki beyanlarına karşılık yaşadığı ağır değişim, dönüşüm, savrulma veya tuhaflaşmayı sergilemediler en azından!

Bazı kronik müzmin muhaliflerin potansiyel saldırısına aldırmadan, neden Akit Medya

Grubunu takdir ettiğimi en kısa şöyle izah edebilirim: Daha önce yöneticisi olarak temsilen katıldığım Türkiye Aile Meclisi Platformu veya şimdi Genel Başkan Yardımcısı olduğum USPUM adına katıldığım her yayında, özgürce haklı eleştirilerimi ve toplumun taleplerini dile getirme imkanını en çok verenler onlardı! Hükümetin hoşuna gitmeyebilecek olsa da mağdurların isteklerini ve sorun kaynaklarını anlatma fırsatını verenler onlardı! Hükümetin olmaz dedikleri zamanlarda dahi, Emeklilikte Yaşa Takılanlardan başlayarak, şimdilerde Ehliyet Affı meselesini defalarca dile getirme şansı verdiler! Birileri gibi “ama onlar alkol almış” kaba yargısıyla çemkirmeden anlamaya, dinlemeye, gerçekten mağdur kalınan veya adaletsiz olunan noktaları görüp, çözüm için destek vermeye razı oldular! Bu açıdan şimdiye kadar şahit olduğum en demokratik ve özgürlükçü ekranların başında geliyorlar. Böyle bir kurumun, ülke mağdurları için nefes alınan bir ekranın zarar görmesine nasıl üzülmem?

Emekli bir Sivil Savunma Amiri ve AFAD Eğitimci olarak, mevcut bilgiler ışığında olayı dışarıdan değerlendirdiğimde; Yangının çıkış anına kadar olan kısmında Akit Medya Grubunun, yangın ihbarından sonraki müdahale kısmında ise İstanbul Büyükşehir Belediyesi İtfaiye grubunun önemli hata ve eksiklerinin hissedildiğini üzülmeye söyleyebilirim. Gazete ve TV hizmet binasının bodrum katında yoğun kimyasal ve yanıcı madde içeriği bulunan halı üretim atölyesi ve deposunun bulunması kritik bir risk ve hatadır. Yangının başlamasını zamanında fark edecek merkezi yangın algılama ve söndürme tertibatının eksikliği de büyük bir eksiklik olarak göze çarpıyor. İBB İtfaiye grubunun yangın ihbarına 10 dakika içinde gelmesine karşılık, yetersiz teçhizat ve deneyimsiz personel yüzünden adeta yangına seyirci kalması da kabul edilemez bir hata ve soruşturulması gereken sıkıntılı bir durumdur. Bütün sıcak görüntü ve yorumlarda İtfaiye grubunun yetersiz kalan donanımı ve olayı yönetemediği açıkça ifade ediliyor. Oysa yanan bina kule değil, standart bir yapı ve yangının ana kaynağı da ulaşımı da bodrum gibi kolay bir yerdeydi. İnsan, bu beceriksizliğin ardında bir kasıt mı vardı diye sormadan edemiyor!

Bu faciadan Akit Medya Grubu ve İBB İtfaiyesi başta olmak üzere, hepimizin çıkaracağı büyük dersler var! Yangın ve deprem gibi afetlere karşı sağlam tedbirler almak, acil müdahale ve tahliye planlarını tatbikatlar eşliğinde güçlü kılmak, zaman hassasiyeti yüksek afetlere karşı daha iyi ekip ve teçhizatları kurmak zorundayız. Tedbir almadan tevekkülde bulunmak akıllı Müslümanların yapacağı bir iş değildir. İnsan hayatı, can ve mal güvenliği de her türlü siyasi çekişmelerin üzerinde kalması gereken özel alanlardır. Kamu kurumlarına karşı güven sarsıldığında yaşanabilecek kaoslardan korunmalıyız. Son deprem felaketinde yaşanan can

sıkıcı olayların, Kızılay'ın kan stoklarını kritik seviyenin altına düşürecek kadar etkilediğini gördük hep birlikte! İnsanlar imdat istediğinde, İtfaiye bizi gerçekten kurtarır mı diye akıllarından bile geçirmemeli! Lütfen bazı değerlerimizin ve doğru algılarımızın bozulmasına meydan vermeyelim!

Akit Medya Grubuna çok büyük geçmiş olsun diyerek, daha güzel, daha kaliteli, daha güvenli, daha bereketli bir hizmet binasına kavuşmalarını canı gönülden diliyorum. Yüce Allah tekrarından, benzerinden ve beterinden cümlemizi muhafaza eylesin! Amin...

[İhmal Edilen Kahramanlar-3: #Assubaylar](#)

İhmal edilen kahramanlarımızla ilgili seride, Güvenlik Korucusu ve Uzman Çavuşlarımızdan sonra Assubaylarımızı da yazmasam eksik kalırdı! Nitekim onlardan da böyle bir talep ve beklenti bilgisi gelince yazmam şart oldu.

Başlıktan itibaren neden astsubay değil de assubay yazdığımı gelince, aslında Türk Dili kurallarına göre zaten söylenmeyen ve asbaşkan, asteğmen kelimelerinde olduğu gibi düşmesi gereken t harfinin, 1983 yılında darbeci generallerin özel baskısı ile TDK sözlüğünde

yer almaya başladığını öğrendikten sonra, zorbalara karşı bir tavır olarak assubay ifadesini kullanmayı tercih ettim.

Bu yazıyı hazırlarken önemli ölçüde faydalandığım emekliassubaylar.org sitesindeki yazı ve raporları okuyunca, assubayların yaşadığı sorunların Sağlık Bakanlığında çalışan Hekimler ve hekimler dışında kalan sağlık profesyonelleri arasındaki çarpık, dengesiz ve haksız modellerle örtüştüğünü üzülererek gördüm. Emekli bir sağlık personeli olarak, yaşadığım ve gördüğüm asimetrik tavır ve dayatmaların benzerini, assubay kardeşlerimiz de Türk Silahlı Kuvvetleri ve Milli Savunma Bakanlığı içinde yaşıyorlar. Sağlık Bakanlığı doktor bakanlığı olarak görülür ve hissedilir. Demek ki Milli Savunma Bakanlığı da subay bakanlığı olarak yaşatılıyor mensuplarına.

Assubayların TSK içinde subaylara oranları yaklaşık 1'e 4'dür. Subayların 4 katı olan sayısal varlıkları kuru bir çoğunluk olmayıp; hava, deniz ve kara unsurlarımızda bütün sistemlerin ve askeri organizasyonların işletilmesinde ana omurga hükmündedir. Assubaylar olmadan uçaklarımızın bakım ve uçuş emniyeti, gemilerin işletilmesi, askeri lojistik ve karargah işlerinin yürütülmesi, emir komuta zincirinde er ve erbaşların sevk ve idaresi yapılamaz. Bu durum tıpkı yataklı sağlık hizmetlerinin tek başına hekim dostlarımızca verilemeyeceğine benzer. Ortalama 1500 kişilik bir hastanede yaklaşık 250 Hekim görev yapar. Geri kalan 1250 kişi 39 meslek ve branşa dağılan sağlık hizmetleri sınıfı profesyoneller ile idari ve destek personelleridir. Sağlık hizmetleri bir ekip çalışması ürünüdür. Hekim dostlarımızın varlığı ve değeri tartışılmaz olmakla birlikte, sağlık personelinin haksız uygulamalara maruz kalmalarına yeterli ve ahlaki bir dayanak değildir. TSK içindeki subaylarımızın durumu da buna benziyor. Çok önemliler ve sıralı düzende konumlarına uygun yapılanmaya gidilmesi gerekir. Ancak TSK'nın diğer asli unsurlarına karşı anormal bir ayrımcılık ve haksızlık nedeni olmamaları gerekir. Ölçü kaçınca adalet, iş ve iç huzuru, mesleki tatmin ve gelişme arzusu kaybolur gider. TSK gibi vatani savunan, her an şehadet ve gazilik ihtimali ile hizmette bulunan kahramanlar topluluğunun her türlü fitne, ayrımcılık ve haksızlıktan uzak tutularak mükemmel şartlarda ve huzurla görev yapmalarını temin etmemiz gerekir.

Öyleyse assubay kahramanlarımız ne istiyor?

-En başta adeta Hindistan'daki kast sistemi gibi sınıfsal üstünlük ve ayrımcılık tavırlarından sadece muvazzaflar arasında değil, eş ve çocuklarının sosyal hayatına kadar uzanan

etkilerinden de kurtulmak ve temel insani değerlere sahip olduklarını hissederek çalışmak istiyorlar. Hiyerarşik zincirin emir komuta disiplin gereğinin ötesinde, üstünlük ve tahakküm yaklaşımının düzelmesini bekliyorlar.

-Diğer kamu çalışanları gibi, emekleri ve fedakarlıkları dikkate alınarak layık görülen maaş, tazminat ve emekli aylıklarında, subaylar ile aralarında oluşan korkunç uçurumun daralmasını, makul seviyelere çekilmesini istiyorlar.

-ağın gereği olarak yükselen eğitim seviyeleri ve yetkinliklerinin askeri mevzuatta karşılık bulmasını, artık yüksek lisans ve doktora yapmanın neredeyse sıradanlaştığı bu devirde, halen 2 yıllık önlisans seviyesinden başlatılan kariyer hatlarının kısır ve yetersiz bırakılmasına net çözüm talep ediyorlar.

-Lojmanlar, ordu evleri ve sosyal tesislerden sayılarına uygun oranlarda yararlanma imkanlarının verilmesini, sayıca zaten az olan subaylara çok yüksek oranlar verilerek hemen hepsine kullanma şansı tanınırken, assubay ve diğer askeri personele sayılarına oranla çok yetersiz kullanım hakkı verilmesi gibi haksızlıkların giderilmesini istiyorlar.

-Milli Savunma Bakanlığının assubay kardeşlerimize de yeterince sahip çıkmasını, OYAK işletmelerinde ve yatırımlarında katkıları ölçüsünde görev ve yararlanma imkanı sağlanması bekliyorlar.

-Subaylığa geçiş ve diğer kariyer basamaklarının daha adil ve objektif kriterlerle sunulmasını, kişisel hırs ve ego tatmin aracına dönüşen disiplin yönetmelikleri ile cezalandırma sistemlerinin evrensel askeri hukuk standartlarına çıkarılmasını gerekli görüyorlar.

-Sağlam raporu alarak katıldıkları TSK içinde görevdeyken hastalık veya sakatlık gibi bir sorunda re'sen sağlık raporları ile emekli edilmeleri sürecinin zaten sıkıntılı olan hallerine ayrı bir eziyet katmadan, emsallerinin ulaşabildiği derece ve kıdem şartlarında işletilmesini istiyorlar.

Kısacası,

Assubay kardeşlerimiz de diğer kahramanlarımız gibi, ayrımcılığa ve haksızlığa maruz kalmadan huzurla görev yapmayı, eğitim ve liyakatlerini yükseltme azmiyle gösterdikleri çabalarına karşılık bulmayı istiyorlar. Makul gelen taleplerini desteklemek zorundayız. Çünkü

onların her birisi merhum Ömer Halisdemir gibi birer kahraman ve şehit adaylarıdır! Şehitlerimizi ve emanetlerini incitmeyelim, Peygamber Ocağı bilinen kahraman ordumuzda birlik ve beraberliği adaletle, disiplinle yüceltelim olmaz mı?

İhmal Edilen Kahramanlar-2: #UzmanÇavuşlar

Askerlik, bu coğrafyada yaşayan milletimizin, imanla perçinlenen vatan sevgisiyle yaptığı bir görev ve kadim yeteneğidir. Peygamber Ocağı bildiğimiz ordumuzda görev almak, her gencimiz için bir olgunlaşma ve evlilik gibi hayati sorumluluklar öncesinde esaslı bir eğitim fırsatıdır. Askerlik sırasında milli birlik ve beraberlik uygulaması fiilen yaşanır, çok farklı iklim ve yörelerden gelen gençlerimiz birbirlerini ve ülkemizin o köşelerini tanıma imkanı bulur.

Sevgili Babam askerliğini 24 ay yani tam 2 yıl yapmıştı. Ben de 2003 yılında asker iken 18 aydan 15 aya inmiş ve silahaltında bulunan bizler de 15. ayda ilk kez terhis ediliştik. 2019 yılından itibaren zorunlu askerlik süresi 6 aya indirildi.

Askerlik süresinin kısaltılmasının elbette çok önemli nedenleri var. İnsan ve maddi kaynaklarda israfın önlenmesi, muharebe teknolojisindeki gelişmeler ve kalıcı uzmanlık ihtiyacı, vuruş gücü ve hareket kabiliyeti daha yüksek olan esnek ve dinamik profesyonel ordu yapısına geçilmesi gibi ana başlıklarda derleyebiliriz. Gerilla eğitimi olarak düzensiz ordu taktikleriyle terör faaliyetlerinde bulunan hainlerin karşısına, arazi ve çatışma deneyimi düşük, standart eğitilmiş erlerimizin çıkması içimizi dağlayan şehit ve gazi haberlerinin çok olmasına neden oluyordu. Bunlar için de sağlam tedbirler alınmalıydı.

Uzman Çavuşlar, Türk silahlı Kuvvetlerinin (TSK) profesyonel ordu yapısına geçmesinin en önemli aşamasını sağladılar. 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ile belirtilen şartları sağlayan adaylar arasından seçilen gençlerimiz, sözleşme imzalayarak “Uzman Çavuş” unvanı ile kahraman ordumuzda göreve başladılar. Bugün için sayılarının 75.000 civarında olduğu biliniyor. Askerliğini yapan veya terhis olanlardan, ilk beş yıl içinde 27 yaşını geçmeyenlerin arasından seçilerek, en az 2 en fazla 5 yıllık sözleşmeler ile 52 yaşına kadar sözleşmeli statüde hizmet verebiliyorlar.

Ordumuzda Uzman Çavuşların etkin olmasıyla çatışma bölgelerindeki can kayıplarımız azalmış, personel eğitim ve ikame maliyetimiz düşmüş, silah ve teçhizatların verimli kullanımı artmış, ordunun operasyonel yeteneği yükselmiştir. Her şeye rağmen, halen en fazla şehit veren, gazi olan kahraman ordu grubumuz Uzman Çavuşlardır. Çünkü onlar, bazen yanlarına katılan Güvenlik Korucuları ile birlikte en ön saflarda savaşan yiğitlerimizdir.

Ordumuz için bel kemiği gibi hayati bir görev üstlenen Uzman Çavuşların, oldukça zayıf ve eksik kaldığı için aleyhlerinde işletilen mevzuatı vardır. Kadrosuz görev almaktan kaynaklanan eksik özlük hakları nedeniyle genelde moralleri bozuk, huzursuz ve endişeli olduklarını sağır sultan bile duydu artık! Ben de sorunlarını dile getirmek ve çözümüne katkı vermek üzere, bu yazıyı yayınlamayı kahramanlarımıza karşı önemli bir borç bildim!

Uzman Çavuşların statüsünü tanımlayan hukuki zeminin zayıflığı, Ordu içinde maruz kaldıkları idari sıkıntıların temel dayanağıdır. Yaşadıkları kronik sorun ve dışlanmaların ana sebebi budur. O yüzden dertlerini ayrıntılı anlatmak yerine, yapılması gerekenleri sıralayarak mutlak ve kalıcı çözümü hızla tanımlamış olalım:

-3269 sayılı kanun adı ve içeriğiyle revizyona girmelidir. Uzman Çavuşlar için “erbaş” ifadesi kullanılmamalıdır. Kanunda 7.maddede geçen “*Uzman erbaşlar istihdam edildikleri kadro*

görevleri ile beraber Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununda erbaşlar için belirtilen görevleri de yaparlar." ibaresinin Uzman Çavuşları değil varsa sözleşmeli erbaşları kapsamı sağlanmalıdır. Bu maddeye dayanarak Uzman Çavuşların birliklerinde maruz kaldığı kötü muamele, mobbing vb. davranışların önüne geçilmelidir.

-Uzman Çavuşların görev, nöbet, sağlık, rütbe-kıdem, izin, lojmanlar, ordu ve sosyal tesislerin kullanımı, kurs-ödül, disiplin, sicil, eğitim yönetmelikleri ya hiç yok veya oldukça eksik ve yetersiz maddelerden ibarettir. Bu durum Uzman Çavuşların her birlik ve komutanlıkta farklı ve keyfi davranışlara, Subay ve Astsubay ordu mensuplarına karşı bariz dışlanma ve ayrımcılığa maruz kalmalarına neden olmaktadır. Bu sorunların standart çözümü adil ve eksiksiz düzenlenmiş yönetmeliklerin hazırlanarak hızla yürürlüğe konulmasıdır.

-Esasen Uzman Çavuşlar sözleşmeli değil, TSK'nın temel personel gruplarından birisi olarak kadrolu istihdam edilmeli ve Devlet Memurluğunun getirdiği doğal hak ve yükümlülükler ile donanmalıdır. Kadrolu çalışma ile yukarıda sıralanan eksik ve sorunların büyük bir kısmı zaten giderilmiş olacaktır. En başta iş güvenliği ve sürekliliği, sağlık sorunları ile sahada aktif görev yapılamadığında, alternatif görev alanları ve Subay-Astsubay personelin idari görevlerine katılarak yüklerini hafifletme gibi faydaları olacaktır.

Sonuç olarak, Uzman Çavuşlarımızın sorunları bir yazıya sığmayacak kadar geniş ve derindir ancak, sadece bu 3 çözüm ile dahi büyük bir kısmını gidermek mümkündür! Canlarını halkımız ve vatanımız için seve seve ortaya koyan bu kahramanlarımızı en temel insani ve çalışan haklarından mahrum bırakmak ne bizlere ne de Güçlü Devletimize yakışır! Devletimize kayda değer bir maliyeti bile olmayan bu tedbirleri almaya, huzurla ve güvenle görev yapmalarını sağlamaya değmez mi Dostlar?

[İhmal Edilen Kahramanlar-1:](#)
[#GüvenlikKorucuları](#)

Köy ve Mahalle Muhtarlıkları, Devlet yapılanmasının ve temsiliyetinin taşradaki en uç noktalarıdır. 442 Sayılı Köy Kanunu ile kırsalda yaşam şartlarına uygun güvenlik tedbirlerini almak için, 1985 yılında yapılan düzenleme sonucu silahlı **Köy Korucuları** ihdas edilmiştir. Köy Korucularının temel fonksiyonu ikamet ettikleri köyün güvenliğini sağlamak, terör vb. olaylarda meşru savunma ve asayişi temin etmektir. Korucular, Köy Muhtarının teklifi, Kaymakamların kabul ve onayı sonrasında Jandarma Bölük Komutanlıklarının emir ve komutasında görev alırlar. Valilerin teklifi ve İçişleri Bakanlığının onayı ile de başlayabilirler.

Silahlı Köy Korucuları, terör tehdit ve saldırılarının yoğunlaştığı Doğu-Güneydoğu illerimizde sivillerin korunması, can ve mal kaybının en aza indirilmesi gibi amaçlar için geçici olarak düşünülen bir yapılanmaydı. Ancak terörle mücadelenin öngörülenden uzun sürmesi, bölgede yaygınlık ve derinlik kazanması geçici niyetle başlatılan bu uygulamanın kalıcı ve kurumsal hüviyete dönüşmesine neden oldu.

Köy Korucuları sadece bulundukları köylerle sınırlı görev ve sorumluluğa sahipken, yapılan mevzuat güncellemeleri ile **Güvenlik Korucuları** adını aldılar. Güvenlik Korucuları günümüzde Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) personeline uygulanan çalışma ve disiplin şartlarına tabi olarak görev yapıyorlar. Koruculardan aynı asker gibi göreve hazır, her türlü şart ve koşullarda hizmet verecek, ihtiyaç duyulan vazifeleri yapacak durumda olmaları bekleniyor.

Nitekim Güvenlik Korucuları karakol ve kule nöbetlerine çıkıyor, yol ve ulaşım güvenliği hizmetlerine katılıyor, Suriye gibi yurtdışı harekatlara gidiyor, afet ve acil durum hallerinde

kurtarma faaliyetlerinde en ön saflarda cansiperane çalışıyorlar.

Doğu ve Güneydoğu bölgesinde 26 ilimizde toplam 58.500 kadar Güvenlik Korucusu aktif görev başında bulunuyor. Şimdiye kadar yaklaşık 2.000 şehit verdiklerini, 3.000 civarında gazileri olduğunu söylüyorlar.

Diğer Güvenlik personelimiz tayin veya görev süresi bittiğinde ayrılıp gidebilirken, Güvenlik Korucularının böyle bir seçeneği olmadığı için, ömür boyu ve aileleri ile birlikte teröristlerin hedefi olarak baskı ve endişe altında yaşamak zorunda kalıyorlar. Yani Koruculuk çıkışı olmayan belde misali tek taraflı ve tehlikeli bir tercihtir. Vatan sevgisiyle ve ailelerin korunması amacıyla bu tehlikeleri bilerek göğüsleyen kahramanlarımızın durumu iyi anlaşılmalıdır.

Güvenlik Korucularının görev ve sorumlulukları giderek daha ağır, sabit ve kurumsal bir boyuta ulaştığı, diğer resmi güvenlik güçlerinden fiilen bir farkları kalmadığı halde, maaş ve özlük hakları yerinde saymış, mensuplarını sağlıklı ve huzurlu bir hayat süremez hale getirmiştir!

İşte acilen düzeltilmesi gereken hususlar şunlardır:

-Güvenlik Korucuları, kapsamı dar ve güncelliği yetersiz olan Köy Kanunu bünyesinden çıkarılarak, 772 sayılı Çarşı ve Mahalle Bekçileri kanunu gibi özel bir yasa ile “Kır Bekçileri” vb. unvanla kadrolu kurumsal bir hüviyete bağlanmalıdır.

-Ayrı bir yasası olana kadar Güvenlik Korucularının maaşları en az Çarşı-Mahalle Bekçileri seviyesine çıkarılmalı ve Bekçilere sağlanan tayin ve izin gibi tüm özlük hakları Güvenlik Korucularına da verilmelidir. Emeklilik ikramiyeleri ve maaşları da en az Bekçiler seviyesinde tutulmalıdır.

-Emniyet ve Askeri personelin emeklilik hesabında dikkate alınan yıpranma payı indirimleri Güvenlik Korucularına da uygulanmalıdır. Görev ve iş emirlerinde 50 yaş üzerine özel değerlendirmeler yapılmalıdır.

-Emekli olan Güvenlik Korucularının yerine talepleri olması halinde, ailelerinden en az 1 bireyin Güvenlik Korucusu olarak istihdam edilmesine öncelik verilmelidir. Çünkü bu çözüm Korucu ailesinin meşru güvenlik ve korunma ihtiyacını karşılamış, fiilen terör hedefi olan

ailelerin ekonomik ve sosyal darlığa düşmesini önlemiş olacaktır.

-Güvenlik Korucularının hizmet sırasında ihtiyaç duyduğu kimlik sorgulama, suçluyu alıkoyma vb. güvenlik odaklı yetkileri ayrıntılı tanımlanarak verilmelidir.

-Başka bir işle uğraşmaları yasak olduğundan, kırsal bölgede geçim zorluğu yaşayan korucu ailelerinin temel ihtiyaçlarına destek amaçlı sosyal yardım imkanları belirli seviyelerde ve sürekli olarak sağlanmalıdır.

-Diğer kamu güvenlik personeline STK/Sendika kurma ve üye olma hakkında uygulanan hak ve yasaklar, Güvenlik Korucuları için de geçerli olmalı. Korucu olmayan kişilerin bu konulardaki istismarı önlenmelidir.

Sonuç olarak;

Güvenlik Korucuları, kahraman silahlı kuvvetlerimizin en uç birimleri olarak yıllardır Milletimize ve bölge halkına hizmet ediyor, nöbet tutuyor, savaşıyor, yaralanıyor veya şehadet şerbetini içiyorlar! İlk başta geçici oldukları hesap edilerek dikilen görev elbiseleri, artık hem dar geliyor hem de her yerlerini kapatamayarak üşütüyor! Kadrolu kahramanlarımızdan farksız ve eksiksiz hizmet veren Güvenlik Korucularımızı da görmek ve durumlarına uygun çözümler geliştirmek zorundayız! Milletimiz ve Devletimiz bunu yapmaya razı ve imkanı da yeterlidir Elhamdulillah! O halde, şimdi bir müjde vermenin tam zamanı değil mi Sayın Cumhurbaşkanımız?